

Модель інформаційної системи державно-громадського управління закладом загальної середньої освіти на засадах суб'єктної партнерської взаємодії

*Л. М. Калініна,
доктор педагогічних наук,
професор, вчений секретар, головна наукова співробітниця відділу економіки та управління загальною середньою освітою Інституту педагогіки НАПН України*

Державно-громадське-управління закладом загальної середньої освіти на засадах суб'єктної партнерської взаємодії визначаємо як складний, багатогранний і нелінійний процес суб'єкт-суб'єктної, суб'єкт-об'єктної, об'єкт-об'єктної інформаційно-комунікаційної партнерської взаємодії та взаємозв'язку в середовищі й часі на основі інформації, спрямований на організацію, проектування і координацію програм, проєктів, заходів для досягнення встановленої мети функціонування й інноваційного розвитку.

Теоретичним підґрунтям побудови субмоделі інформаційної системи державно-громадського управління закладом загальної середньої освіти на засадах суб'єктної партнерської взаємодії є сукупність концептуальних ідей про впорядкування інформаційних процесів збору, оброблення та збереження організаційно-управлінських даних із застосуванням технічних засобів й ІТ, систематизацію інформаційних потоків, які функціонують в активних освітніх системах, визнання особистості, освіти, інформації й теоретичного знання стратегічними ресурсами та найістотнішими цінностями в країні й субстратом управління, оптимальне поєднання змісту й обсягу інформації з її адресним одержанням для розв'язання професійних завдань суб'єктами управління та партнерами освітнього процесу, самоуправління і громадського самоврядування, визначення рівнів цілей інформаційної діяльності та партнерської взаємодії.

Під час моделювання відбулося визначення ключових ідей. Це ідеї свободи та особистої відповідальності, миру та толерантності; соціальної справедливості та рівного доступу до якісної освіти; впровадження повноцінної організаційної, академічної та фінансової автономії; самоврядування у закладах освіти з орієнтацією на розвиток особистості, покращання якості процесів і результатів діяльності суб'єктів, ефективність процесів; рівності та дотримання основних принципів успішної діяльності – довіри, соціальних гарантій, соціальної справедливості, безпеки життєдіяльності суб'єктів освітнього процесу.

На основі вивчення сутності інформаційних процесів і узагальнення практичного досвіду обґрунтовано: алгоритм аналізу інформації, що надходить до ЗЗСО з різних джерел; алгоритм дій суб'єкта партнерської взаємодії під час опрацювання й систематизації інформації; модель процесу отримання інформації, технологію дій суб'єктів партнерської взаємодії в процесі інформаційного обміну. Визначена методологія побудови системи й розроблені алгоритми і технології

дали змогу конкретизувати компоненти інформаційної системи: цільовий, суб'єктно-діяльнісний, змістовий, техніко-технологічний, результативний; її зміст і завдання, механізм функціонування, системотвірні фактори, що інтегрують систему у цілісність.

У процесі експерименту розробляються критерії вимірювання ефективності державно-громадського управління закладом загальної середньої освіти на засадах суб'єктної партнерської взаємодії, що структурно утворені з таких взаємопов'язаних складників: Φ_1 – ефективність функціонування підсистем ЗЗСО, Φ_2 – ефективність управлінської діяльності та партнерської взаємодії, Φ_3 – результативність досягнення цілей та освітнього процесу.

Доведено, що інформаційна модель функціонує як підсистема системи державно-громадського управління закладом загальної середньої освіти, а суб'єкти партнерської взаємодії – управління, самоуправління та державно-громадського самоврядування – забезпечують цілеспрямований та опосередкований впливи на підвищення ефективності управління й досягнення соціально визначених узгоджених цілей.

Соціальне партнерство в системі загальної середньої освіти

*Н. І. Лісова,
доктор педагогічних наук,
старший науковий співробітник відділу
економіки та управління загальною середньою
освітою Інституту педагогіки НАПН України*

Концепція дослідження ґрунтується на визнанні взаємозумовленості державних і громадських суб'єктів управління, як рівноправних партнерів й розумінні того, що державно-громадське управління розвитком закладів загальної середньої освіти залежить від політичних, економічних і соціально-педагогічних чинників, які детермінують переосмислення його сутності, цілей і завдань, управлінської діяльності й партнерської взаємодії в контексті демократизації, гуманізації, ідей миру, національних і демократичних цінностей, екзистенціалізму, довіри й визначення умов.

У процесі дослідження обґрунтовано сутність поняття «соціальне партнерство» й охарактеризовано види соціального партнерства у сфері загальної середньої освіти за суб'єктною ознакою поділу їх структурування:

- державно-приватне партнерство;
- галузеве партнерство в сфері охорони здоров'я;
- педагогічне партнерство;
- соціально-педагогічне партнерство (від масштабу функціонування);
- соціально-педагогічне партнерство (від способів здійснення);
- соціально-педагогічне партнерство (від змісту дії);
- соціально-педагогічне партнерство (від форми партнерства);